

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til anden Behandling af Forslag til en Sagtlov for Færøerne. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 529 med Hensyn til Spalte 471, saaledes som det er vedtaget i Landstinget. 1ste Behandling findes i Folkethingstidenden Nr. 253, Spalte 3977.)

Da intet Endringsforslag var stillet, og Ingen begærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 1 (see Anhang Sp. 471)

vedtoges eenstemmigt med 52 St.

2) § 2 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 61 St.

3) § 3 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 66 St.

4) § 4 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 66 St.

5) § 5 (see sammesteds Sp. 472)

vedtoges eenstemmigt med 65 St.

6) § 6 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 69 St.

7) § 7 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 68 St.

8) § 8 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

9) § 9 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 69 St.

10) § 10 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 69 St.

11) § 11 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

12) § 12 (see Anhanget Sp. 473)

vedtoges eenstemmigt med 68 St.

13) § 13 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 70 St.

14) § 14 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 69 St.

Eenstemmigt med 70 Stemmer henvistes Lovudkastet til 3die Behandling.

Endringsforslag til 3die Behandling indkaldtes inden næste Dags Middag at afleveres i Bureauet.

Man gif dernæst efter Dagsordenen til

2den Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser, angaaende Handelen med Kornvarer og Brød. (Forslaget findes i Anhanget Sp. 455, 1ste Behandling i Tidensens Nr. 198 Sp. 3101.)

Intet Endringsforslag var stillet. Forslagets § 1 fattes først under Forhandling.

Rosenvorn: Naar Regjeringen fremlægger et Lovforslag, fan det vistnok i Almindelighed ansees for dens Blikt at ledsage det med Motiver, der ere istand til at tilbagedrive de Indvendinger, der kunne fremkomme mod dets Hovedindhold, og at løse de Tvivl, der kunne opstaa imod de enkelte Puncter. Naar vi her søge ad privat Bei at fremme sige Sager, have vi ikke den Fordeel, som saaledes tilkommer Regjeringen; det lader sig ikke ved at indbringe et Lovforslag gjøre at motivere det i det Enkelte, og dette lader sig heller ikke gjøre under Sagens første Behandling, hvor kun de almindelige Principer skulle omhandles; der staaer altsaa kun tilbage den anden Behandling, hvorved de enkelte Paragrapher skulle omhandles, for at fremhave, hvad der behøves at siges til Støtte for Enkelttederne i Udcastet. Imidlertid vilde det vistnok trætte det ærede Thing, om jeg ved en Sag, der ikke er af større Betydning end den foreliggende, vilde søge, i alt Fald nu strax, at imodegaae enhver Tvivl, som kunde reise sig om et eller andet Udtryk, navnlig i den første Paragraph, og det Samme vil gjælde om de følgende Paragrapher, naar de komme for. Der vil jo imellem 2den og 3die Behandling paa flere Maader kunne gives Leilighed til at omandre Redactionen, og jeg vil selv, hvis der ikke paa anden Maade skulde gives Leilighed dertil, ansee det for min Blikt at henvende mig til den høitærede Indenrigsminister med Hensyn til de Tvivl, der kunde have angaaende enkelte Udtryk, for at søge at faae disse Tvivl afgjorte imellem 2den og 3die Behandling. Jeg troer saaledes, at det maa være mig tilladt, for Diebliffet kun at holde mig til de væsentligste Puncter i Forslaget, og navnlig nu i dets § 1.